

COUR DE JUSTICE

BENELUX

GERECHTSHOF

B 2019/1; B 2020/2; B 2020/3 en B 2021/1

ARREST

Inzake:

De heer X¹.

Tegen:

BOIE

Procestaal: Nederlands

ARRET

En cause :

Monsieur X².

Contre:

OBPI

Langue de la procédure : le néerlandais

---

¹ Gelet op de publicatie van de conclusie van de advocat-generaal en van het arrest op de website van het Hof, vordert verzoeker dat zijn naam wordt geanonimiseerd. Ingevolge dat verzoek wordt verzoeker in onderhavige conclusie aangewezen als X.

² Le requérant demande, dans le cadre de la publication des conclusions de l'avocat général et de l'arrêt sur le site internet de la Cour, de voir son nom rendu anonyme. Aux fins de respecter cette demande le requérant est désigné dans les présentes conclusions comme X.

GRIFFIE

Regentschapsstraat 39
1000 BRUSSEL
TEL. (0) 2.519.38.61
curia@benelux.be

www.courbeneluxhof.be

GREFFE

39, Rue de la Régence
1000 BRUXELLES
TÉL. (0) 2.519.38.61
Curia@benelux.be

AMBTENARENRECHTSPRAAK

Arrest van 15 juni 2022

in de zaken B 2019/1, B 2020/2, B 2020/3, B 2021/1

X

verzoeker

advocaat: mr. A.C.M. van Vliet

tegen

BENELUX ORGANISATIE VOOR DE INTELLECTUELE EIGENDOM

verweerder

advocaat: M.E.C.M. Paumen

Partijen worden hierna Verzoeker en BOIE genoemd.

Het Benelux-Gerechtshof, Kamer Ambtenarenrechtspraak, heeft in de zaken B 2019/1, B 2020/2, B 2020/3, B 2021/1 het volgende arrest gewezen.

1. Procedure bij het Hof

In zaak B 2019/1

- 1.1 Bij verzoekschrift van 12 april 2019, ingekomen ter griffie van het Benelux-Gerechtshof (hierna: het Hof) op 14 april 2019, heeft Verzoeker beroep ingesteld tegen:

- de brief van 28 februari 2019 van het BOIE aan Verzoeker betreffende een waarschuwing gericht aan Verzoeker wegens ongewenst gedrag in de zin van art. 15 van het Werkingsreglement van het BOIE;
- de brief van 15 maart 2019 van het BOIE aan Verzoeker waarin het BOIE aangeeft - voor zover van belang - dat de brief van 28 februari 2019 geen beslissing is in de zin van het Personeelsstatuut van het BOIE.

1.2 Verzoeker verzoekt het Hof:

- 1) hem ontvankelijk te verklaren in zijn beroep van 12 april 2019, en de gronden van zijn beroep in zijn verzoekschrift van 12 april 2019 en in dit aanvullend verzoekschrift, gegrond te verklaren, alsmede de besluiten van 28 februari 2019 en 15 maart 2019 te vernietigen en het BOIE op te dragen deze brieven uit het personeelsdossier van verzoeker te verwijderen en deze brieven te vernietigen op straffe van een dwangsom door u in goede justitie te bepalen; en
- 2) om het BOIE te veroordelen in de gehele kosten van deze procedure op grond van art. 19 Aanvullend Protocol; en
- 3) om een verklaring voor recht waarbij wordt bepaald dat het BOIE alle schade die verzoeker heeft geleden, waaronder de kosten voor het al in een vroegtijdig stadium (hebben moeten) inschakelen van een advocaat vanwege onzorgvuldig en onrechtmatig handelen van zijn werkgever moet vergoeden. De schade kan vervolgens in een schadestaat procedure worden begroot; en
- 4) zijn naam te anonimiseren in het kader van openbare publicatie van AG-conclusies en arresten op de website van het Benelux-Gerechtshof, ten allen tijde zowel in de conclusie van de advocaat-generaal, alsook in het uiteindelijke arrest.

1.3 Het BOIE heeft een memorie van antwoord, gedateerd 28 juni 2019, ingediend en verzocht *primair* het beroep van Verzoeker niet-ontvankelijk te verklaren en *subsidiair* het beroep van Verzoeker ongegrond te verklaren en de brief van 28 februari 2019 in stand te laten.

1.4 Verzoeker heeft aanvullende gronden van beroep tevens een conclusie van repliek, gedateerd 16 september 2019, ingediend, waarop het BOIE heeft gereageerd bij processtuk gedateerd 6 december 2019.

In zaak B 2020/2

1.5 Bij verzoekschrift van 14 juli 2020, ingekomen ter griffie van het Hof op 17 juli 2020, heeft Verzoeker beroep ingesteld tegen:

- het besluit van 31 januari 2019 van het BOIE betreffende de beoordeling van Verzoeker;

- de beslissing op bezwaar van 3 juni 2019 van het BOIE betreffende gedeeltelijke toewijzing van het bezwaar en wijziging van de beoordeling van Verzoeker ;
- het besluit van 14 oktober 2019 van het BOIE tot inhouding van 10% van de bezoldiging na 6 maanden arbeidsongeschiktheid;
- het besluit van 18 mei 2020 van het BOIE tot ongegrondverklaring van het interne beroep van Verzoeker tegen de gewijzigde beoordeling van 3 juni 2019 en het besluit van 14 oktober 2019 tot inhouding van 10% van de bezoldiging na 6 maanden arbeidsongeschiktheid.

1.6 Verzoeker verzoekt het Hof:

- 1) zijn beroep gegrond te verklaren en het besluit van 18 mei 2020 van het BOIE te vernietigen en de beoordeling van 31 januari 2019 en de beslissing op bezwaar met de aangepaste beoordeling van 3 juni 2019 te vernietigen; en te bepalen dat het eindoordeel en de scores in de deelonderwerpen in positieve zin moeten worden aangepast en dat de motivering in alle deelonderwerpen in de beoordeling in positieve zin moet worden aangepast, beide conform hetgeen hiervoor in dit verzoekschrift naar voren is gebracht; alsmede het besluit van 14 oktober 2019 en het besluit van 18 mei 2020 (ook op dit onderdeel) te vernietigen en te bepalen dat de bezoldiging tijdens ziekte in zijn geheel moet worden uitbetaald inclusief wettelijke rente vanaf de dag dat de bezoldiging uitbetaald had moeten worden en inclusief de wettelijke verhoging op grond van art. 7:625 BW; en
- 2) het BOIE te veroordelen tot het vergoeden van kosten van rechtsbijstand in alle instanties, te weten in de eerste procedure van bezwaar, de procedure bij de Raadgevende Commissie en de procedure bij uw Benelux Gerechtshof, dan wel deze kosten aan te merken als materiële schade of wel geleden nadeel en het BOIE op grond daarvan te veroordelen tot het vergoeden van deze schade c.q. dit geleden nadeel; en
- 3) om een verklaring voor recht waarbij wordt bepaald dat het BOIE alle schade die Verzoeker heeft geleden, waaronder de kosten voor het al in een vroegtijdig stadium (hebben moeten) inschakelen van een advocaat vanwege onzorgvuldig en onrechtmatig handelen van zijn werkgever het BOIE, moet vergoeden. De schade kan vervolgens in een schadestaatprocedure worden begroot; en
- 4) zijn naam te anonimiseren in het kader van openbare publicatie van AG-conclusies en arresten op de website van het Hof, ten allen tijde zowel in de conclusie van de advocaat-generaal, alsook in het uiteindelijke arrest.

1.7 Het BOIE heeft een memorie van antwoord, gedateerd 7 oktober 2020, ingediend en verzocht:

- (I) *primair* het beroep van Verzoeker tegen beide bestreden besluiten niet-ontvankelijk te verklaren, en *subsidiair* het beroep van Verzoeker tegen beide bestreden besluiten, voor zover niet niet-ontvankelijk, ongegrond te verklaren; en
- (II) de verzoeken en vorderingen van Verzoeker, neergelegd in randnummers 151-157 op pagina's 24-25 en in randnummers 176-177 op pagina's 28-29 van het verzoekschrift, integraal af te wijzen.

In zaak B 2020/3

- 1.8 Bij verzoekschrift van 9 september 2020, ingekomen ter griffie van het Hof 10 september 2020 heeft Verzoeker beroep ingesteld tegen:
  - het besluit van 8 april 2020 van het BOIE tot inhouding van 20% bezoldiging na 12 maanden arbeidsongeschiktheid;
  - het besluit van het BOIE van 16 juli 2020 tot ongegrondverklaring van het intern beroep van Verzoeker tegen het besluit van 8 april 2020 tot inhouding van 20% bezoldiging na 12 maanden arbeidsongeschiktheid.
- 1.9 Verzoeker verzoekt het Hof:
  - 1) zijn beroep gegrond te verklaren en het besluit van 8 april 2020 en het besluit van 16 juli 2020 van het BOIE te vernietigen en te bepalen dat de bezoldiging tijdens ziekte in zijn geheel moet worden uitbetaald inclusief wettelijke rente vanaf de dag dat de bezoldiging uitbetaald had moeten worden en inclusief de wettelijke verhoging op grond van art. 7:625 BW; en
  - 2) het BOIE te veroordelen tot het vergoeden van kosten van rechtsbijstand in alle instanties, te weten in de eerste procedure van intern beroep bij de Raadgevende Commissie en de procedure bij uw Benelux-Gerechtshof, dan wel deze kosten aan te merken als materiële schade of wel geleden nadeel en BOIE op grond daarvan te veroordelen tot het vergoeden van deze schade c.q. dit geleden nadeel; en
  - 3) een verklaring voor recht waarbij wordt bepaald dat het BOIE alle schade die Verzoeker heeft geleden, waaronder de kosten voor het al in een vroegtijdig stadium (hebben moeten) inschakelen van een advocaat vanwege onzorgvuldig en onrechtmatig handelen van zijn werkgever BOIE, moet vergoeden. De schade kan vervolgens in een schadestaatprocedure worden begroot; en
  - 4) zijn naam te anonimiseren in het kader van openbare publicatie van AG-conclusies en arresten op de website van het Hof, ten allen tijde zowel in de conclusie van de advocaat-generaal, alsook in het uiteindelijke arrest.
- 1.10 Het BOIE heeft een memorie van antwoord, gedateerd 23 november 2020, ingediend en verzocht:

- (I) *primair* het beroep van Verzoeker tegen beide bestreden besluiten niet-ontvankelijk te verklaren; en *subsidiair* het beroep van Verzoeker tegen het bestreden besluit, voor zover niet niet-ontvankelijk, ongegrond te verklaren; en
- (II) de verzoeken en vorderingen van Verzoeker, neergelegd in randnummers 48-50 en 57-59 van het verzoekschrift, integraal af te wijzen.

In zaak B 2021/1

- 1.11 Bij verzoekschrift van 10 mei 2021, ingekomen ter griffie van het Hof op 17 mei 2021, heeft Verzoeker administratief beroep ingesteld tegen het besluit van 14 oktober 2020 van het BOIE tot inhouding van 30% bezoldiging na 18 maanden arbeidsongeschiktheid en het besluit van het BOIE van 22 maart 2021 tot ongegrondverklaring van het intern beroep van Verzoeker tegen het besluit van 14 oktober 2020 tot inhouding van 30% bezoldiging na 18 maanden arbeidsongeschiktheid.
- 1.12 Verzoeker verzoekt het Hof:
  - 1) zijn beroep gegrond te verklaren en het besluit van 14 oktober 2020 van het BOIE te vernietigen en te bepalen dat de bezoldiging tijdens ziekte in zijn geheel moet worden uitbetaald inclusief wettelijke rente vanaf de dag dat de bezoldiging uitbetaald had moeten worden en inclusief de wettelijke verhoging op grond van art. 7:625 BW, en
  - 2) het BOIE te veroordelen tot het vergoeden van kosten van rechtsbijstand in alle instanties, te weten in de eerste procedure van intern beroep bij de Raadgevende Commissie en de procedure bij uw Benelux-Gerechtshof, dan wel deze kosten aan te merken als materiële schade of wel geleden nadeel en het BOIE op grond daarvan te veroordelen tot het vergoeden van deze schade c.q. dit geleden nadeel; en
  - 3) om een verklaring voor recht waarbij wordt bepaald dat het BOIE alle schade die Verzoeker heeft geleden, waaronder de kosten voor het al in een vroegtijdig stadium (hebben moeten) inschakelen van een advocaat vanwege onzorgvuldig en onrechtmatig handelen van zijn werkgever het BOIE, moet vergoeden. De schade kan vervolgens in een schadestaat procedure worden begroot; en
  - 4) zijn naam te anonimiseren in het kader van openbare publicatie van AG-conclusies en arresten op de website van het Hof, ten allen tijde zowel in de conclusie van de Advocaat-Generaal, alsook in het uiteindelijke arrest.
- 1.13 Het BOIE heeft een memorie van antwoord, gedateerd 17 juni 2021, ingediend en verzocht:
  - (I) *primair* het beroep van Verzoeker tegen het bestreden besluit niet-ontvankelijk te verklaren en *subsidiair*: het beroep van Verzoeker tegen het bestreden besluit, voor zover niet niet-ontvankelijk, ongegrond te verklaren; en

(II) de verzoeken en vorderingen van Verzoeker neergelegd in het verzoekschrift, integraal af te wijzen.

In zaken B 2019/1, B 2020/2, B 2020/3 en B 2021/1

- 1.14 Ter zitting van het Hof van 7 oktober 2021 hebben beide partijen hun standpunten mondeling toegelicht. Partijen hebben pleitnotities ingediend.
- 1.15 De Advocaat-Generaal J. Petry heeft op 4 november 2021 schriftelijk een conclusie genomen.
- 1.16 Verzoeker en het BOIE hebben bij reactie op conclusie van advocaat-generaal, gedateerd 23 februari 2022 respectievelijk 28 februari 2022, schriftelijk op de conclusie van de Advocaat-Generaal gereageerd.

2. Feiten

- 2.1 De zaken hebben betrekking op drie groepen feiten:
- (i) De waarschuwing voor handelen van Verzoeker dat door het BOIE is gezien als ongewenst gedrag (zaak B 2019/1);
  - (ii) De werkbeoordeling van 2018 van Verzoeker (zaak B 2020/2); en
  - (iii) De drie opeenvolgende verminderingen van het salaris van Verzoeker wegens arbeidsongeschiktheid (zaken B 2020/2, B 2020/3 en B 2021/1).
- (i) De waarschuwing voor handelen van Verzoeker dat door het BOIE is gezien als ongewenst gedrag (zaak B 2019/1)***
- 2.2 Het BOIE heeft bij brief van 28 februari 2019 Verzoeker een brief gestuurd. Bovenaan de brief staat “Betreft: waarschuwing gegevens wegens ongewenst gedrag ex Hoofdstuk 15 van het Werkingsreglement”.
- 2.3 Nadat een klacht was ingediend tegen deze brief door Verzoeker heeft het BOIE Verzoeker op 15 maart 2019 een brief gestuurd waarin onder meer staat dat Verzoeker niet in zijn bezwaar wordt ontvangen omdat de brief van 28 februari 2019 geen besluit is in de zin van het Personeelsstatuut en het Protocol Rechtsbescherming, maar een mededeling waarmee het BOIE Verzoeker tracht te sturen naar gewenst gedrag in overeenstemming met de daarvoor geldende regels.
- 2.4 De advocaat van Verzoeker heeft bij brief van 12 april 2019 onder meer bericht dat het BOIE, gelet op art. 5 van het Aanvullend Protocol, de brief van 11 maart 2019 had moeten aanmerken als intern beroep in de zin van dat artikel.

2.5 Bij voornoemd verzoekschrift van 12 april 2019 heeft Verzoeker beroep ingesteld bij het Hof tegen de brief van 28 februari 2019 en de brief van 15 maart 2019 (zaak 2019/1).

(ii) De werkbeoordeling van 2018 van Verzoeker (zaak B 2020/2)

2.6 Op 31 januari 2019 heeft Verzoeker een beoordelingsgesprek gehad over zijn functioneren in het jaar 2018. Voordat dat gesprek plaatsvond is er een gespreksverslag ingevuld, gedateerd 31 januari 2019.

2.7 Verzoeker heeft geen verslag van dit gesprek ontvangen. Verzoeker heeft de beoordeling voor gezien en onder protest getekend.

2.8 Tegen de beoordeling heeft Verzoeker bezwaar gemaakt op 24 maart 2019 en een aanvullend bezwaarschrift ingediend op 29 april 2019.

2.9 Bij beslissing op bezwaar van 3 juni 2019 heeft het BOIE deze bezwaren deels gegrond verklaard en is de beoordeling van Verzoeker op meerdere punten in zijn voordeel aangepast.

2.10 Op 27 juni 2019 heeft Verzoeker intern beroep ingediend tegen de beslissing op bezwaar van 3 juni 2019 bij de Raadgevende commissie.

2.11 Op 11 mei 2020 heeft de Raadgevende commissie advies uitgebracht naar aanleiding van het interne beroep.

2.12 Bij besluit van 18 mei 2020 heeft het BOIE het intern beroep ongegrond verklaard.

2.13 Vervolgens heeft Verzoeker bij verzoekschrift van 14 juli 2020 beroep ingesteld bij het Hof tegen het besluit van 31 januari 2019, de beslissing op bezwaar van 3 juni 2019 en het besluit van 18 mei 2020 (zaak B 2020/2).

(iii) De drie opeenvolgende verminderingen van het salaris van Verzoeker wegens arbeidsongeschiktheid (zaken B 2020/2, B 2020/3 en B 2021/1).

2.14 Verzoeker is wegens ziekte arbeidsongeschikt geweest met ingang van 21 maart 2019.

2.15 Op grond van art. 4.10 lid 1 van het Personeelsstatuut van het BOIE heeft het BOIE de volgende besluiten genomen:

- besluit van 14 oktober 2019 tot inhouding van 10% van het salaris van Verzoeker na 6 maanden arbeidsongeschiktheid, waarin onder meer staat:

“Op 17 oktober 2019 bent u zes maanden arbeidsongeschikt. Conform artikel 4.10 lid 1 van het Personeelsstatuut ontvangt u vanaf 17 oktober 2019, 90% van uw laatst verdiende salaris.

Bij de salarisbetaling van oktober 2019 wordt bovengenoemde aanpassing toegepast. (...)”

- besluit van 8 april 2020 tot inhouding van 20% van het salaris van Verzoeker na 12 maanden arbeidsongeschiktheid, waarin onder meer staat:

“Op 17 april 2020 bent u twaalf maanden arbeidsongeschikt. Conform artikel 4.10 lid 1 van het Personeelsstatuut ontvangt u vanaf 17 april 2020, 80% van uw laatst verdiende salaris.

Bij de salarisbetaling van april 2020 wordt bovengenoemde aanpassing toegepast.(...)”

- besluit van 14 oktober 2020 tot inhouding van 30% van het salaris van Verzoeker na 18 maanden arbeidsongeschiktheid, waarin onder meer staat:

“Op 17 oktober 2020 bent u achttien maanden arbeidsongeschikt. Conform artikel 4.10 lid 1 van het Personeelsstatuut ontvangt u vanaf 17 oktober 2020, 70% van uw laatst verdiende salaris.

Bij de salarisbetaling van oktober wordt bovengenoemde aanpassing toegepast. Indien u in het kader van uw re-integratie structureel passende werkzaamheden verricht voor een aantal uren wordt u ingevolge artikel 4.10 lid 2 van het Personeelsstatuut voor die gewerkte uren beloond op 100% van uw laatstgenoten salaris.”

2.16 Verzoeker heeft intern beroep bij de Raadgevende commissie ingesteld tegen de besluiten van 14 oktober 2019, 8 april 2020 en 14 oktober 2020, op respectievelijk 8 november 2019, 17 april 2020 en 11 november 2020.

2.17 Naar aanleiding van die interne beroepen heeft de Raadgevende commissie:

- op 14 mei 2020 advies uitgebracht naar aanleiding van het interne beroep tegen het besluit van 14 oktober 2019, waarin het beroep ongegrond is verklaard.
- op 15 juli 2020 advies uitgebracht naar aanleiding van het interne beroep tegen het besluit van 8 april 2020, waarin het beroep ongegrond is verklaard.
- op 15 maart 2020 advies uitgebracht naar aanleiding van het interne beroep tegen het besluit van 14 oktober 2020, waarin het beroep ongegrond is verklaard.

2.18 Op basis van de adviezen van de Raadgevende commissie, heeft het BOIE bij besluiten van 18 mei 2020, 16 juli 2020 en 22 maart 2021 de interne beroepen verworpen.

2.19 Verzoeker heeft beroep ingesteld bij het Hof:

- bij verzoekschrift van 14 juli 2020 tegen de besluiten van 14 oktober 2019 en 18 mei 2020 (zaak 2020/2);
- bij verzoekschrift van 9 september 2020 tegen de besluiten van 8 april 2020 en 16 juli 2020 (zaak 2020/3);
- bij verzoekschrift van 10 mei 2020 tegen de besluiten van 14 oktober 2020 en 22 maart 2021 (zaak 2021/1).

2.20 Op 28 februari 2020 heeft Verzoeker een gesprek met de bedrijfsarts gehad. Het advies van de bedrijfsarts naar aanleiding van dat gesprek luidde, voor zover van belang, als volgt:

“(...) Beperkingen: de beperkingen in persoonlijke sociaal functioneren (met name de beperking in concentratie) zijn langzaam aan het afnemen.

Er is nog wel een beperking in emotionele belastbaarheid, behandelaar geeft daarvan aan dat deze eerst nog verbeterd moet worden voordat betrokkene vanuit de werksituatie zelf (locatie organisatie) weer aan de slag kan gaan; daardoor is hij daarnaast nog niet belastbaar voor activiteiten met betrekking tot de rechtszaken die lopen.

Mogelijkheden: betrokkene kan vanuit huis zijn werk weer verder gaan oppakken. Zijn concentratie is weer zodanig toegenomen dat hij ook weer dossiers kan gaan behandelen. Mogelijk kan de werkgever hem hiervan voorzien.

Re-integratieadvies: in de komende weken kan betrokkene steeds verder uitbreiden in uren op geleide verbetering in eigen werk vanuit de thuissituatie.

1-2 uur per week lijkt haalbaar.

Wanneer er voldoende emotionele betastbaarheid ontstaat (met betrekking tot het sociaal functioneren: emotie-en prikkel hantering) kunnen ook weer stappen naar het werk (locatie organisatie) worden gemaakt en kan betrokkene deelnemen aan gesprekken met betrekking tot de rechtszaken en weer terugkeer in werk.

Mogelijke interventies: behandelaar geeft aan er zal worden gestart met een interventietraject ter bevordering van de bovengenoemde belastbaarheid in emotie- en prikkelhantering medio maart; ik verwacht hiervan binnen enkele maanden resultaat zodat verdere re-integratie plaats kan vinden.

(...)

Een belastbaarheidsonderzoek (is betrokkene in staat te re-integreren en zo nee wat zijn de belemmerende factoren) is overwogen en ook met betrokkene gedeeld, echter nu er wel re-integratie mogelijkheden zijn en er zicht is op korte termijn dat hij het werk weer hervat is daar vooralsnog van afgezien.

Mocht sprake zijn van stagnatie dan zal dit heroverwogen worden.

Vervolgafspraken: begin april is er contact met betrokkene over het interventietraject en de mogelijk daaruit voorkomende ontwikkelingen met betrekking tot de re-integratie en andere zaken die lopen.

De casemanager neemt daartoe contact op met betrokkene, waarna de verdere stappen besproken zullen worden. (...)

2.21 Het BOIE heeft in vervolg op een verslag van een arbeidskundig casemanager van 2 april 2020 Verzoeker bij e-mail van 8 april 2020 als volgt bericht:

“(...) Karin en ik zullen zo snel mogelijk met jou in gesprek gaan over de taken die je zou kunnen gaan doen en over een urenopbouwschema. De voortgang houden we vervolgens bij in het re-integratiedossier.

We willen het re-integratietraject zorgvuldig ingaan. Voordat we met jouw re-integratie aan de slag gaan, zal ik de bedrijfsarts daarom eerst om een advies vragen. Om jouw re-integratie goed te kunnen begeleiden, is er contact nodig tussen de werkgever en jou, over de re-integratie en over de inhoud van je werk. De bedrijfsarts heeft eerder aangegeven dat er geen gesprekken mogelijk zijn met jou. Het laatste advies is daarover niet duidelijk. Daarom vragen we haar voor de zekerheid, of dit nu wel mogelijk is.

Ook heeft de bedrijfsarts bij herhaling aangegeven dat er knelpunten zijn in de arbeidsrelatie die moeten worden opgelost. Wij zien die knelpunten ook en daarom lijkt het ons goed om de bedrijfsarts ook te vragen of wij samen met jou aan deze knelpunten kunnen gaan werken en hoe dat zou kunnen.

Zodra we met elkaar een plan van aanpak hebben, kijken we ook naar het dan actuele RIVM advies en zorgen we voor je werkplek op kantoor en/of mogelijkheden om vanuit huis te werken.

Het gesprek plannen we in nadat we van de bedrijfsarts groen licht hebben. (...)”

2.22 In een verslag van de bedrijfsarts van 22 april 2020 staat, voor zover van belang, het volgende:

“(...) Stand van zaken: er is sprake van arbeidsongeschiktheid op medische gronden.

De beperkingen in persoonlijk en sociaal functioneren zijn inmiddels door de behandeling aan het afnemen en de belastbaarheid van betrokkene neemt daardoor toe. Hij heeft zelf aangegeven weer te willen starten in eigen werk, behandelaar is hiermee akkoord.

Naar aanleiding van deze berichtgeving heb ik contact gehad met behandelaar; deze gaf inderdaad aan dat een start kon worden gemaakt met de re-integratie echter dat, gezien de beperkingen in de emotionele belastbaarheid van betrokkene, dit alleen kon worden besproken in een één op één gesprek met de werkgever (bijvoorbeeld met de leidinggevende). Een gesprek met meerdere personen is volgens behandelaar nog niet wenselijk; daartoe dient verder herstel te worden afgewacht. In de behandeling die betrokkene momenteel volgt wordt daar aandacht aan besteed.

Behandelaar gaf tevens aan dat zij verwacht dat betrokkene binnen afzienbare tijd hier wel toe in staat is, en wij spraken af dat zij mij daarover zou berichten indien dit zover was.

Echter los van deze berichtgeving is vanaf het begin van de arbeidsongeschiktheid sprake van arbeidsgelateerde knelpunten, waarover in gesprekken met betrokkene steeds is aangegeven dat deze, vóór start re-integratie, eerst dienen te worden opgelost ten einde een veilige werkomgeving te kunnen waarborgen en een succesvolle re-integratie te bevorderen.

Daarnaast is de kans op terugval tijdens een re-integratie die zou worden ingezet zonder deze gesprekken mijns inziens groot, waarbij de opgebouwde belastbaarheid weer teniet kan worden gedaan.

Op arbeidskundige gronden adviseer ik dus, conform de STECR richtlijnen, eerst gesprekken te laten een mediator. Na succesvolle afronding kan vervolgens gestart worden met de re-integratie. (...)”

- 2.23 Tussen 12 oktober 2020 en 2 november 2020 heeft Verzoeker een re-integratieprogramma gevolgd in het kader waarvan hij vervolgens in deeltijd werkte van 2 november 2020 tot 11 januari 2021. Met ingang van 11 januari 2021 werd Verzoeker als volledig hersteld beschouwd en is hij weer voltijds gaan werken. De salarisverminderingen zijn met ingang van die datum stopgezet.

3. Beoordeling

Algemeen

- 3.1 Het Hof beoordeelt achtereenvolgens (de ontvankelijkheid van) het beroep in zaak B 2019/1 dat is ingediend naar aanleiding van de brieven met betrekking tot het handelen van Verzoeker dat door het BOIE is gezien als ongewenst gedrag (zaak B 2019/1), het beroep in zaak B 2020/1 voor zover dat beroep de besluiten ten aanzien van de werkbeoordeling van 2018 van Verzoeker betreft en de beroepen in zaken B 2020/2, B 2020/3 en B 2021/1 (voor zover) ingediend naar aanleiding van de besluiten betreffende de verminderingen van het salaris van Verzoeker wegens arbeidsongeschiktheid.

Daarna beoordeelt het Hof de verzoeken die in ieder van de vier beroepen zijn gedaan en die er - kort gezegd - op neerkomen dat (i) het BOIE wordt veroordeeld tot het vergoeden van kosten van rechtsbijstand in alle instanties, (ii) een verklaring voor recht wordt uitgesproken dat het BOIE alle schade die Verzoeker heeft geleden moet vergoeden en (iii) de naam van Verzoeker wordt geanonimiseerd in het kader van openbare publicatie van AG-conclusies en arresten op de website van het Hof, ten allen tijde zowel in de conclusie van de advocaat-generaal, alsook in het uiteindelijke arrest.

(i) *De waarschuwing voor handelen van Verzoeker dat door het BOIE is gezien als ongewenst gedrag (zaak B 2019/1)*

- 3.2 Verzoeker heeft aan zijn beroep – kort samengevat – het volgende ten grondslag gelegd: (i) de waarschuwing is vatbaar voor bezwaar en beroep, (ii) er is sprake van détournement de pouvoir, want er is oneigenlijk gebruik gemaakt door het BOIE van een bevoegdheid, (iii) de klacht stond niet op papier, dus was verweer onmogelijk (iv) de klacht wordt bestreden, want de klacht is inhoudelijk onjuist, (v) de waarschuwing is op onzorgvuldige wijze tot stand gekomen; (vi) Verzoeker is niet door de oordelende autoriteit gehoord vóór de waarschuwing (vii) er is geen belangenafweging gemaakt alvorens te waarschuwen, (viii) de waarschuwing is onvoldoende gemotiveerd; (ix) het bevoegd gezag stelt enkel dat het een uiterst eenvoudige kwestie betreft (x) de waarschuwing is disproportioneel.

- 3.3 Het BOIE heeft het beroep en de daaraan ten grondslag liggen stellingen gemotiveerd betwist en heeft twee niet-ontvankelijkheidsverweren gevoerd. Aan een van die verweren heeft het BOIE samengevat - het volgende ten grondslag gelegd: In art. 5 van het Aanvullend Protocol is - kort weergegeven - bepaald dat het beroep voor de Kamer van het Hof slechts ontvankelijk is indien het aangevallen besluit is genomen na een voorafgaand intern beroep. Deze interne beroepsprocedure is achterwege gebleven. Het BOIE heeft, omdat geen sprake is van een besluit, geen procedure ingeleid bij de Raadgevende Commissie. In dat geval kan Verzoeker, op voet van art. 6 lid 2 van het Huishoudelijk en Procedurereglement, de Raadgevende Commissie zelf adiëren. Hij heeft dat nagelaten, ondanks dat het hem duidelijk was dan wel moest zijn dat het BOIE geen procedure bij de Raadgevende Commissie zou inleiden omdat zij meende geen besluit te hebben genomen.
- 3.4 Verzoeker heeft het ontvankelijkheidsverweer gemotiveerd betwist.

Ontvankelijkheid

- 3.5 Het Hof beoordeelt het niet-ontvankelijkheidsverweer van het BOIE, als meest verstrekkende verweer, als eerste.
- 3.6 Het Aanvullend protocol bij het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof inzake de rechtsbescherming van personen in dienst van de Benelux-Organisatie voor de Intellectuele Eigendom (merken en tekeningen of modellen) (Trb. 2009, 4) (hierna steeds: Aanvullend Protocol) bepaalt, voor zover relevant:

“Artikel 2

1. Alleen het Benelux-Gerechtshof is bevoegd uitspraak te doen in ieder geschil tussen de Organisatie en haar personeelsleden met betrekking tot de arbeidsverhouding.

(...)

3. Een personeelslid kan beroep aantekenen tegen elke beslissing van het gezag die zijn rechtspositie aantast.

(...)

Artikel 5

Het beroep voor de Kamer van het Hof is slechts ontvankelijk, indien het aangevallen besluit is genomen na een voorafgaand intern beroep bij het gezag dat het besluit heeft genomen of geacht wordt te hebben genomen. Het interne beroep moet worden ingesteld binnen een maand na de dag waarop het personeelslid kennis heeft genomen van het door hem bestreden besluit.

Artikel 6

1. Op het intern beroep wordt slechts beslist na advies van een Raadgevende Commissie.

(...)

5. De Raadgevende Commissie stelt haar huishoudelijk reglement en de regeling van de te volgen procedure vast en onderwerpt deze reglementen aan de goedkeuring van het Comité van Ministers.

Artikel 7

1. Het advies van de Raadgevende Commissie wordt onverwijld ter kennis gebracht van het gezag wiens besluit is aangevallen en aan degene die het intern beroep instelde.
2. Het gezag beslist, met redenen omkleed, op het interne beroep.

Artikel 8

1. Indien drie maanden zijn verlopen nadat een personeelslid het gezag schriftelijk heeft verzocht een besluit te nemen, of nadat het advies bedoeld in artikel 6 lid 1 (intern) beroep ter kennis is gebracht, wordt het gezag, indien hij niet heeft beslist, geacht afwijzend te hebben beschikt. (...)

Artikel 9

Het beroep wordt ingesteld door indiening van een daartoe strekkend verzoekschrift bij de griffie van het Hof binnen twee maanden, nadat het aangevallen besluit aan Verzoeker is bekend geworden (...).”

- 3.7 Het Huishoudelijk en procedurereglement van de Raadgevende Commissie bevoegd inzake rechtsbescherming van personen in dienst van de Benelux-Organisatie voor de Intellectuele Eigendom (Stcrt. 2015, nr. 25224) (hierna: Huishoudelijk en procedurereglement), waarnaar wordt verwezen in art. 6 lid 5 van het Aanvullend protocol, bepaalt voor zover van belang:

“Artikel 5 – Inleiding door het gezag

1. Indien het gezag dat de aangevallen beslissing heeft genomen of geacht wordt te hebben genomen van oordeel is dat het intern beroep van het personeelslid niet of niet volledig moet worden toegewezen, maakt het de zaak middels een verzoekschrift om advies over aan de Raadgevende Commissie, binnen een termijn van een maand te rekenen van de datum van ontvangst van het intern beroep.
(...)

Artikel 6 – Inleiding door het personeelslid

1. Indien het gezag verzuimt de Raadgevende Commissie om advies te vragen binnen de in artikel 5, lid 1, voorziene termijn, kan binnen een maand na het verstrijken van deze termijn het personeelslid zelf om advies vragen. Dit gebeurt middels een schriftelijk verzoek gericht aan de voorzitter, waarbij een afschrift van het intern beroep wordt gevoegd.
(...).”

- 3.8 Op grond van art. 9 van het Aanvullend protocol moet beroep worden ingesteld door indiening van een daartoe strekkend verzoekschrift binnen twee maanden, nadat het aangevallen besluit aan Verzoeker is bekend geworden.
- 3.9 Verzoeker heeft in zaak B 2019/1 een verzoekschrift bij de griffie van het Hof ingediend binnen twee maanden, nadat het met het beroep aangevallen laatst genomen (beweerdelijke) besluit is genomen (zie 2.3). Dit betekent dat het beroep tijdig is ingediend.

- 3.10 Op grond van art. 5 van het Aanvullend protocol is het beroep voor het Hof slechts ontvankelijk, indien het aangevallen besluit is genomen na een voorafgaand intern beroep bij het gezag dat het besluit heeft genomen of geacht wordt te hebben genomen. Hiervan maakt, gelet op art. 6 van het Aanvullend Protocol, een advies van de Raadgevende Commissie onderdeel uit. Het in zaak 2019/1 aangevallen beweerdelijke besluit van 15 maart 2019 is niet genomen na het doorlopen van de interne beroepsprocedure. Verzoeker betwist dit ook niet. Nu art. 5 van het Aanvullend protocol duidelijk geformuleerd is en geen ruimte voor uitzondering laat, brengt dit mee dat het beroep van Verzoeker tegen de brieven van 28 februari 2019 en 15 maart 2019 niet-ontvankelijk is.
- 3.11 Dat het aan het BOIE te wijten is, zoals Verzoeker stelt, dat de interne beroepsprocedure niet is doorlopen, omdat het BOIE de brief van 15 maart 2019 ten onrechte niet heeft aangemerkt als intern beroep en dit beroep niet heeft voorgelegd aan de Raadgevende Commissie, doet hier niet aan af. Gelet op het bepaalde in art. 6 lid 1 van het Huishoudelijk en procedurereglement had Verzoeker - toen hem duidelijk werd dat het BOIE verzuimde de klacht van Verzoeker aan te merken als intern beroep en aldus verzuimde de Raadgevende Commissie om advies te vragen binnen de in art. 5 lid 1 van het Huishoudelijk en procedurereglement voorziene termijn - binnen een maand na het verstrijken van deze termijn zelf om advies kunnen vragen bij de Raadgevende Commissie. Indien Verzoeker dit had gedaan dan had hij, gelet op het bepaalde in art. 7 lid 1 en 2 en art. 8 lid 1 van het Aanvullend protocol, een besluit van het BOIE kunnen uitlokken waartegen beroep bij het Hof mogelijk is.
- 3.12 Gelet op het voorgaande behoeven de overige stellingen van partijen geen bespreking.

Conclusie

- 3.13 De slotsom is dat het beroep van Verzoeker in zaak B 2019/1 gericht tegen de brieven van 28 februari 2019 en 15 maart 2019 van het BOIE niet-ontvankelijk is.

(ii) De werkbeoordeling van 2018 van Verzoeker (zaak B 2020/2)

- 3.14 Verzoeker heeft in zaak B 2020/2, voor zover het de besluiten betreft ten aanzien van zijn werkbeoordeling 2018 (besluiten van 31 januari 2019, 3 juni 2019 en 18 mei 2020) - samengevat en voor zover relevant - de volgende beroepsgronden naar voren gebracht:

M.b.t. de procedure voor, tijdens en na het beoordelingsgesprek 2018

3.14.1. De procedure van voor, tijdens en na het beoordelingsgesprek 2018 heeft plaatsgevonden in strijd met Internationale verdragen, het Werkingsreglement en het Personeelsstatuut:

- (i) het functioneringsgesprek van Verzoeker heeft, in strijd met art. 10.3 lid 1 van het Werkingsreglement niet plaatsgevonden in de maand juni maar pas op 13 augustus 2018;
- (ii) het gespreksformulier – waarop op basis van art. 10.9 lid 7 van het Werkingsreglement, de conclusies en afspraken van het functioneringsgesprek tijdens of kort na het gesprek worden vastgelegd – was gedateerd 8 november 2018 en werd dus pas drie maanden na het gesprek aan Verzoeker toegezonden;
- (iii) dit formulier gaf de inhoud van het gesprek niet correct weer;
- (iv) het beoordelingsgesprek van Verzoeker heeft in strijd met art. 10.3 lid 1 van het Werkingsreglement niet plaatsgevonden in de maand november 2018 maar pas in januari 2019;
- (v) bij Verzoeker is ineens zonder verdere aankondiging een personeelsfunctionaris in de agenda-afspraakbevestiging bijgezet;
- (vi) van het beoordelingsgesprek – dat door BOIE zwaar was ingezet – is geen verslag ontvangen door Verzoeker, waarin zijn zienswijze van tijdens dat gesprek duidelijk tot uitdrukking komt. Dit is in strijd met het beginsel van hoor en wederhoor, met de definitie van het beoordelingsgesprek onder art. 10.2 lid 6 van het Werkingsreglement en met art. 10.7 lid 2 van het Werkingsreglement;
- (vii) Vanuit de organisatie is geprobeerd om Verzoeker rechtsbescherming te onthouden door invloed uit te oefenen op hetgeen hij nog zou kunnen inbrengen in de bezwaarprocedure, doordat is aangegeven dat Verzoeker binnen twee dagen moest reageren op een nieuw datumvoorstel om het beoordelingsgesprek opnieuw te houden, bij gebreke waarvan hij in de beroepsprocedure geen beroep meer zou mogen doen op procedurefouten die door het BOIE zijn gemaakt in de beoordelingsprocedure. Dit is in strijd met het beginsel van fair trial (art. 6 EVRM, art. 14 IVBPR), alsmede het Personeelsstatuut en het Werkingsreglement;
- (viii) In weerwil van art. 10.3 lid 3 van het Werkingsreglement – op grond waarvan het gespreksformulier binnen 1 week na het beoordelingsgesprek definitief moet worden gemaakt en ondertekend voor akkoord door de primaire gesprekspartner en eventuele beoordelaar en voor gezien door de overige bij het beoordelingsgesprek aanwezigen – is het gespreksformulier pas op 21 februari 2019 aan Verzoeker toegezonden met daarop een verkeerde datum vermeld;
- (ix) Vragen van Verzoeker in het beoordelingsformulier zijn door de leidinggevende nauwelijks beantwoord;
- (x) het gespreksformulier kreeg Verzoeker op 6 maart 2019 retour. Dit formulier was niet door alle personen ondertekend die volgens art. 10.13 lid 3 van het

Werkingsreglement moesten ondertekenen. Op 7 maart 2019 heeft Verzoeker het formulier opnieuw ontvangen, met alle benodigde ondertekeningen;

(xi) op 12 maart 2019 heeft Verzoeker de beoordeling voor gezien en onder protest getekend, en direct aangegeven dat hij bezwaar zal aantekenen. Op grond van art. 10.13 lid 5 Werkingsreglement had Verzoeker direct na ondertekening een afschrift van de opgemaakte en door hem voor gezien getekende beoordeling moeten ontvangen;

(xii) het BOIE erkent met de wijziging, in 2019, van art. 3.3 lid 1 en 6.2 lid 1 punt f van het Personeelsstatuut, waardoor de regels voor personeelsbeoordeling werden versoepeld, dat zij haar eigen procedures dienaangaande niet heeft nageleefd.

M.b.t. de gewijzigde beoordeling 2018

3.14.2. De functiebeschrijving van Verzoeker maakt geen melding van de competenties die voor de uitoefening ervan vereist zijn. Verzoeker kan aldus onmogelijk het voorwerp uitmaken van een competentiegerelateerde beoordeling.

3.14.3. De beoordeling van Verzoeker van 2018 is onjuist en onvoldoende gemotiveerd. Hoewel de oorspronkelijke beoordeling van Verzoeker, waarin hij de algemene kwalificatie “redelijk” had gekregen, na zijn bezwaren van 24 maart en 29 april 2019 door de beslissing op bezwaar van het BOIE van 3 juni 2019 werd gewijzigd in een algemene kwalificatie “goed” - en de ontzegging van de periodieke salarisverhoging daarmee kwam te vervallen - ging de aanpassing van zijn kwalificaties op grond van de beslissing op bezwaar van 3 juni 2019 in de verschillende onderdelen van zijn beoordeling en als gevolg daarvan op het vlak van het eindoordeel, niet ver genoeg. Een eindoordeel op het niveau “zeer goed” zou een correcte beoordeling van zijn prestaties zijn geweest. Verzoeker heeft in dat verband – samengevat - onder meer het volgende naar voren gebracht:

- Bij onderdelen waarbij de score in positieve zin is aangepast, moet de motivering ook in positieve zin worden bijgesteld (dit geldt voor ‘Coördinatie IC’ en ‘Ondernemend handelen’, waarbij de beoordeling van “Redelijk” naar “Goed” is veranderd, en ‘Behandelen merkendepots’ waarbij de beoordeling van “Goed” naar “Zeer goed” is gewijzigd);
- Op de resultaatgebieden 1 en 3, en de competentie ‘Deskundig handelen’, waar thans een “Goed” is vermeld had Verzoeker een “Zeer goed” moeten ontvangen, vanwege de omstandigheid dat Verzoeker 166 % van de norm heeft gehaald en hij zeer deskundig is met 30 jaar ervaring bij het BOIE;
- De score voor bevlogen zijn moet van “Redelijk” worden bijgesteld naar “Goed”, gelet op het behalen van 166% van de norm, en zijn jarenlange deelname aan het personeelscomité;

- Bij Afspraak 4 “Vol gas op de depots” had moeten worden aangegeven “Meer dan behaald”. Om die reden had Afspraak 1 geschrapt moeten worden: “Regelmatig overleg, jij plant in”. Verzoeker stelt dat de leidinggevende zelf had moeten inplannen;
- Afspraak 2 ‘Super user IC’ “Niet behaald”, rijmt niet met competentie 5 ‘Coördinatie IC’ “Goed”. De score bij Afspraak 2 dient dus te worden aangepast in “Behaald”;
- Afspraak 5 ‘Ideeën voor verbeteren service door IC medewerkers’ “Niet behaald”, moet ook worden afgezet tegen het “Meer dan behaald” hebben van Afspraak 4 en derhalve worden geschrapt of als niet van toepassing worden beschouwd of als “Behaald” worden aangemerkt;
- Voor competentie 1 ‘Openstellen’ dient om diezelfde reden een “Goed” te worden gescoord en niet een “Onvoldoende”. Je iets minder kunnen openstellen als je zoveel productie maakt is meer dan logisch en moet ook acceptabel worden geacht;
- Opmerkelijk is dat er geen ontwikkelafspraken zijn ingevuld en dus niet zijn beoordeeld.
- Voor het eerst in zijn 30-jarige loopbaan bij het BOIE zijn er prestatieafspraken in zijn beoordeling opgenomen.
- Op verzoek heeft Verzoeker extra werkzaamheden verricht voor de adjunct DG. Deze extra werkzaamheden hadden op grond van art. 10.5 Werkingsreglement ook in de beoordeling moeten worden opgenomen. Dit is ten onrechte niet gebeurd.
- Er was sprake van onvoorziene omstandigheden in de vorm van de implementatie van nieuwe digitale systemen, waardoor tijd verloren is gegaan, omdat er steeds weer problemen ontstonden in het digitale systeem.

3.15 Verder verzoekt Verzoeker het Hof - kort weergegeven - te oordelen over de rechtmatigheid (in al haar facetten) van de aan Verzoeker bij besluit (zonder datum) initieel opgelegde financiële sanctie in de vorm van het inhouden van een toegekende periodiek op zijn salaris op grond van art. 1.3 van het Inkomensreglement vanwege de eerste opgemaakte beoordeling ‘Redelijk’.

3.16 Het BOIE heeft de beroepsgronden van Verzoeker ten aanzien van de besluiten met betrekking tot zijn werkbeoordeling gemotiveerd betwist en heeft aangevoerd dat het beroep van Verzoeker niet-ontvankelijk moet worden verklaard voor zover Verzoeker beroepsgronden heeft gericht tegen (i) het geschorste - en, na wijziging van de beoordeling 2018 - ingetrokken besluit gebaseerd op art. 1.3 van het Inkomensreglement (vermindering van het salaris met 1 periodiek) en (ii) (het wijzigen van) het Personeelsstatuut en het Werkingsreglement.

3.17 In het kader van de beoordeling wordt, voor zover voor de te nemen beslissing van belang, nader op de stellingen en wren van partijen ingegaan.

Ontvankelijkheid

- 3.18 Het beroep in zaak B 2020/2 is ontvankelijk. Verzoeker heeft in de zaak B 2020/2 een verzoekschrift bij de griffie van het Hof ingediend binnen twee maanden nadat de in het betreffende verzoekschrift aangevallen laatst genomen besluiten aan hem bekend zijn geworden (zie 2.12). Dit betekent dat het beroep in die zaak tijdig is ingediend, gelet op het bepaalde in art. 9 van het Aanvullend Protocol.
- Daarnaast zijn de in zaak B 2020/2 aangevallen besluiten genomen na voorafgaand intern beroep bij het gezag dat het besluit heeft genomen of geacht wordt te hebben genomen (zie 2.11). Er wordt dus voldaan aan de voorwaarden van art. 5 van het Aanvullend protocol.
- 3.19 Het verzoek van Verzoeker aan het Hof om een oordeel te geven over de rechtmatigheid van de aan Verzoeker initieel opgelegde financiële sanctie, komt aan de orde bij de inhoudelijke beoordeling van het beroep van Verzoeker tegen de besluiten ten aanzien van zijn werkbeoordeling 2018. Dit verzoek doet aan de ontvankelijkheid van het beroep in zaak B 2020/2 als zodanig niet af.

Inhoudelijke beoordeling

Algemeen

- 3.20 In het algemeen geldt dat het wat betreft beroepen gericht tegen beoordelingsrapporten – zowel wat betreft de inhoud als de gang van zaken rond de totstandkoming daarvan – niet op de weg van het Hof ligt om de plaats van het BOIE als werkgever in te nemen bij de beoordeling van de professionele capaciteiten en het functioneren van de werknemer, alsmede bij de gesprekken daarover en de vastlegging daarvan (zie in dat verband de uitspraak van het Hof van 12 april 2002, G. v. Benelux Merkenbureau, B 00/1, punt 17). Uit de in de arbeidsverhouding besloten liggende gezagsverhouding vloeit voort dat de werkgever hier een ruime beoordelingsmarge en -vrijheid toekomt. Dat geldt temeer waar intern overleg en zo nodig bezwaar - al dan niet na het voorgeschreven advies van de Raadgevende commissie - kunnen leiden tot verduidelijking en/of aanpassing van een beoordeling. Voorts geldt dat indien een eerdere beoordeling naar aanleiding van reacties van de werknemer of anderszins is aangepast, die eerdere, aangepaste beoordeling en de gang van zaken rond de totstandkoming daarvan zich in beginsel niet lenen voor toetsing in een procedure als de onderhavige bij het Hof. Dit volgt ook uit het vereiste dat beroep bij het Hof slechts open staat indien het is gericht tegen een besluit dat de rechtspositie van de werknemer aantast. Dit is dus slechts anders indien het eerdere besluit heeft geleid tot niet meer weg te nemen, rechtspositionele gevolgen voor de werknemer.

M.b.t. de procedure voor, tijdens en na het beoordelingsgesprek 2018

- 3.21 Gelet op hetgeen hiervoor is vooropgesteld en op het gegeven dat de beoordeling uit 2018 niet is gehandhaafd, ziet het Hof in de hiervoor onder (i) tot en met (xii) vermelde beroepsgronden geen grond die tot toewijzing van enig verzoek van Verzoeker kan leiden. In het bijzonder blijkt daaruit immers niet dat Verzoeker ook na de aanpassing van zijn beoordeling is aangetast in zijn rechtspositie als gevolg van (één van) de aldaar opgesomde verwijten.

M.b.t. de gewijzigde beoordeling 2018

- 3.22 De beroepsgrond van Verzoeker dat zijn functiebeschrijving geen melding maakt van de competenties die voor de uitoefening ervan vereist zijn en hij dus onmogelijk het voorwerp kan uitmaken van een competentiegerelateerde beoordeling, miskent dat de specifieke functies en verantwoordelijkheden die Verzoeker in het kader van zijn functie moet vervullen zijn beschreven in zijn functiebeschrijving (prod. 13 bij het verzoekschrift in zaak B 2020/2). Daarnaast zijn de aanvullende organisatie-brede competenties beschreven in januari 2016, in een document getiteld “Competentiehandleiding” (prod. 5 bij de memorie van antwoord in zaak B 2020/2).

De competenties bevroegen zijn, opstellen, deskundig handelen en ondernemend handelen worden in de competentiehandleiding genoemd en mochten dus getoetst worden in de beoordeling 2018. De beroepsgrond bij 3.14.2 faalt dan ook.

- 3.23 Ten aanzien van de beroepsgronden over de inhoud van zijn beoordeling (zie 3.14.3) verwijst het Hof naar wat onder 3.20 is vooropgesteld. Op basis daarvan oordeelt het Hof dat de verzoeken moeten worden afgewezen. In dat verband overweegt het Hof nog het volgende.

- 3.24 In het besluit op bezwaar van 3 juni 2019 waarbij de gewijzigde beoordeling is vastgesteld zijn de bezwaargronden - die thans ook als beroepsgronden naar voren worden gebracht - gedetailleerd weerlegd. Op elk van de bezwaren van Verzoeker is inhoudelijk gereageerd. Zoals het BOIE naar voren brengt heeft de beoordelingsautoriteit, daar waar hij dat aangewezen achtte op basis van de beschikbare stukken, zijn eigen waarneming van het functioneren van Verzoeker en/of de redelijkheid, zijn oordelen in positieve zin gewijzigd. Eenmaal werd een “goed” voor een onderdeel van een resultaatsgebied gewijzigd naar “zeer goed”. Tweemaal werd een ‘redelijk’ gewijzigd naar “goed” (eenmaal voor een resultaatsgebied en eenmaal voor een competentie). De positieve motivering daarvoor (verankerd in het besluit) werd overgenomen in de motivering van de nieuwe gewijzigde beoordeling, die direct aan het besluit is gehecht. Het eindoordeel is gewijzigd van “redelijk” naar “goed”. De enkele resterende oordelen “redelijk” (eenmaal) en “onvoldoende” (eenmaal) zijn met concrete voorbeelden en een draagkrachtige motivering onderbouwd.

- 3.25 Verder begrijpt het Hof de stellingen van Verzoeker aldus dat Verzoeker meent dat bij het opstellen van de beoordeling over 2018 sprake was van een niet-objectieve opstelling aan de zijde van het BOIE, omdat hij vele jaren in het personeelscomité heeft gezeten en het BOIE vlak na zijn beoordeling van plan was om te gaan reorganiseren. Verder blijkt de niet-objectieve opstelling, zo begrijpt het Hof, uit het willens en wetens groter maken van twee klachten - “framen” - die tegen Verzoeker waren ingediend voor ongewenst gedrag. Het gaat er enerzijds om dat hij het voertuig van zijn echtgenote in de garage van het Bureau parkeerde zonder dat volgens de geldende regels te melden (het “garage-incident”) en, anderzijds, dat hij ongewenst gedrag had vertoond dat aanleiding had gegeven tot een waarschuwing, die het voorwerp is van zaak B 2019/1, waarbij hij een collega met dwang had verplicht een ruimte te verlaten waar die collega toen gebruik van mocht maken.
- 3.26 Deze beroepsgronden kunnen niet leiden tot vernietiging van de bestreden besluiten. De stelling dat de klachten “geframed” zouden zijn wordt weerlegd door de producties die de BOIE heeft ingediend (producties 1, 3 tot 9 bij de memorie van antwoord in zaak B 2019/1 (incident waarbij een ander personeelslid gedwongen werd een ruimte te verlaten) en prod. 48 bij de memorie van antwoord in zaak B 2020/2 (“garage-incident”). Daaruit blijken (a) de omstandigheden waaronder de gedragingen Verzoeker werden aangerekend en (b) dat deze omstandigheden steeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek door het BOIE en (c) dat Verzoeker niet heeft betwist dat de incidenten hebben plaatsgevonden maar slechts de ernst ervan heeft gerelativeerd. In het licht van deze onderbouwing, is door Verzoeker niet (voldoende) aannemelijk gemaakt dat de incidenten door het BOIE zijn “geframed”.
- Dat sprake was van vooringenomenheid, omdat Verzoeker vele jaren in het personeelscomité heeft gezeten en het BOIE vlak na zijn beoordeling van plan was om te gaan reorganiseren, is niet onderbouwd door Verzoeker en blijkt niet uit het dossier.
- 3.27 Daarnaast bevat de beoordeling ook positieve oordelen en toelichtingen. Dit brengt naar het oordeel van het Hof mee dat een niet-objectieve opstelling van degenen die bij de beoordeling betrokken waren, niet zonder meer aannemelijk te achten is. Bovendien heeft de beoordelingsautoriteit de vrijheid om - ook als het oordeel “goed” luidt - in de toelichting, naast positieve opmerkingen, kritiekpunten te noteren. De beweringen over de niet-objectieve opstelling worden daarnaast tegengesproken door het feit dat het BOIE rekening heeft gehouden met de bezwaren die Verzoeker tegen zijn beoordeling naar voren heeft gebracht in zijn interne beroep en de algemene kwalificatie van “redelijk” naar “goed” verhoogde.

Het verzoek te oordelen over de rechtmatigheid van de financiële sanctie

- 3.28 Het Hof gaat voorbij aan het verzoek van Verzoeker te oordelen over de rechtmatigheid (in al haar facetten) van de aan Verzoeker bij besluit (zonder datum) initieel opgelegde financiële sanctie in de vorm van het inhouden van een toegekende periodiek op zijn salaris

op grond van art. 1.3 van het Inkomensreglement. De sanctie is, zoals Verzoeker zelf ook stelt, bij brief van het BOIE van 29 januari 2019 teruggedraaid. Ook uit de beslissing op bezwaar van 3 juni 2019 blijkt, zoals het BOIE heeft gesteld, dat van inhouding van een periodiek geen sprake is. Verzoeker heeft derhalve geen belang (meer) bij zijn verzoek, nu zijn rechtspositie door de intrekking van het besluit niet is aangetast.

Conclusie

3.29 Het beroep in zaak B 2020/2, voor zover het betrekking heeft op de besluiten ten aanzien van de werkbeoordeling 2018, is ongegrond.

(iii) *de drie opeenvolgende verminderingen van het salaris van Verzoeker wegens arbeidsongeschiktheid (zaken B 2020/2, B 2020/3 en B 2021/1).*

3.30 Verzoeker heeft in zaak B 2020/2, B 2020/3 en B 2021/1 - samengevat en voor zover van belang - de volgende beroepsgronden naar voren gebracht tegen de besluiten met betrekking tot de vermindering van zijn salaris 10%, 20% en 30% wegens arbeidsongeschiktheid (besluiten van 14 oktober 2019 en 18 mei 2020 in zaak B 2020/1, van 8 april 2020 en 16 juli 2020 in zaak B 2020/3 en van 14 oktober 2020 en 22 maart 2021 in zaak B 2021/1 (zie 2.19)):

3.30.1 Verzoeker is ziek geworden door de wijze waarop hij op zijn werk is behandeld. Hij is arbeidsongeschikt geworden vanwege lichamelijke en psychische klachten, die een direct gevolg zijn van de bijzondere omstandigheden op werk; jarenlange intimidatie; de vraag van zijn leidinggevende in 2018 een hoge productie te maken, onheuse bejegening, de onterechte waarschuwing die hij van zijn werkgever kreeg (voorwerp van beroep B 2019/1), en zijn negatieve beoordeling van 2018 met de inhouding van een salarisperiodiek tot gevolg welk besluit deels weer is ingetrokken (voorwerp van beroep B 2020/2). Er is sprake van het stelselmatig uitoefenen van macht en het misbruik maken van macht. Het BOIE heeft zich schuldig gemaakt aan intimidatie en machtsmisbruik. Gelet hierop mocht zijn bezoldiging niet worden gekort met 10%, 20% of 30%. (zaken B 2020/2, B 2020/3, B 2021/1).

3.30.2 Op grond van het Nederlands recht kan geen bezoldiging worden ingehouden indien de arbeidsongeschiktheid is veroorzaakt 'in en door dienst'. Dat wil zeggen indien de arbeidsongeschiktheid in overwegende mate zijn oorzaak vindt in de aard van de opgedragen werkzaamheden of in de bijzondere omstandigheden waaronder deze moesten worden verricht (art. 35, voor het begrip "beroepsziekte", art. 38a, lid 1 en art. 37 lid 1 en lid 4 van het Algemeen Rijksambtenarenreglement (ARAR) dat tot 2020 in het Nederlandse Ambtenarenrecht geldend was). Het Nederlandse arbeids- en ambtenarenrecht is van toepassing, omdat conform het Nederlands internationaal privaatrecht het recht van

het land waar de gebruikelijke werkplaats van de loontrekkende zich bevindt van toepassing is. Subsidiair volgt dit uit art. 19 van de zetelovereenkomst ondertekend op 10 oktober 2007 tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de BOIE, waarin is dat de BOIE en haar personeelsleden vrijgesteld zijn van Nederlandse sociale-zekerheidsbepalingen indien de BOIE een eigen, met het Nederlands stelsel vergelijkbaar sociaal stelsel heeft of deelneemt aan een sociaal zekerheidsstelsel dat vergelijkbaar is met het Nederlandse stelsel. Hetgeen op dit punt niet het geval is. (zaken B 2020/2, B 2020/3, B 2021/1).

3.30.3 Het BOIE heeft ten onrechte geweigerd Verzoeker vanaf 28 februari 2020 te laten re-integreren, nu door de bedrijfsarts in een advies van 28 februari 2020 al was geoordeeld dat Verzoeker mocht re-integreren. Hiermee schendt het BOIE de re-integratieplicht die hij als werkgever in Nederland heeft op grond van de Wet verbetering poortwachter. (zaak B 2020/2, B 2020/3 en B 2021/1). Als op 28 februari 2020 zou zijn gestart met de re-integratie dan had de inhouding van de bezoldiging bij besluit van 8 april 2020 en 14 oktober 2020 niet hoeven plaatsvinden. (zaak B 2020/3 en B 2021/1).

3.30.4 Het besluit van 14 oktober 2020 is inhoudelijk onjuist. Op grond van art. 4.10 lid 2 van het personeelsstatuut had Verzoeker vanaf 12 oktober 2020 100% bezoldiging moeten ontvangen over de door hem gewerkte uren i.p.v. de 70% bezoldiging die hij heeft gekregen. Vanaf 12 oktober 2020 heeft hij deeltijds direct zijn oude werkzaamheden hervat. Er was geen sprake van een inwerkperiode van drie weken. (B 2021/1).

3.31 Verder verzoekt Verzoeker het Hof - kort gezegd - te onderzoeken waarom de leidinggevenden zich zo jegens hem hebben gedragen en meermaals acties handelingen en gedragingen hebben laten zien in het kader van ingediende bezwaren en/of beroepen (in zaken B 2020/3 en B 2021/1 expliciet en in zaak B 2020/2 impliciet (par. 153)).

3.32 Het BOIE heeft, zoals gezegd, de beroepsgronden gemotiveerd betwist en heeft voor wat betreft het verzoek "te onderzoeken waarom leidinggevende zich zo jegens hem hebben gedragen" een niet-ontvankelijkheidsverweer gevoerd (in zaak B 2020/2, B 2020/3 en B 2021/1).

3.33 In het kader van de beoordeling wordt, voor zover van belang, nader op de stellingen en weren van partijen ingegaan.

Ontvankelijkheid

3.34 De beroepen in zaken B 2020/3 en B 2021/1 zijn, evenals het beroep in zaak B 2020/2 (zie 3.18), ontvankelijk. Verzoeker heeft in de zaken B 2020/3 en B 2021/1 een verzoekschrift bij de griffie van het Hof ingediend binnen twee maanden, nadat de in de betreffende

verzoekschriften aangevallen laatst genomen besluiten aan hem bekend zijn geworden (zie 2.19). Dit betekent dat het beroep in die zaken tijdig is ingediend, gelet op het bepaald in art. 9 van het Aanvullend Protocol.

Daarnaast zijn de in zaken B 2020/3 en B 2021/1, evenals in zaak B 2020/2, aangevallen besluiten genomen na voorafgaande intern beroepen bij het gezag dat het besluit heeft genomen of geacht wordt te hebben genomen (zie 2.16). Er wordt dus voldaan aan de voorwaarden van art. 5 van het Aanvullend protocol.

- 3.35 Het verzoek van Verzoeker aan het Hof onderzoek te doen (zie 3.31) is onderdeel van de inhoudelijke beoordeling van het beroep van Verzoeker ten aanzien van de verminderingen van het salaris van Verzoeker wegens arbeidsongeschiktheid. Dit verzoek doet aan de ontvankelijkheid van het beroep in de zaken als zodanig niet af.

Inhoudelijke beoordeling

Art. 4.10 lid 1 Personeelsstatuut terecht toegepast?

- 3.36 De besluiten tot inhoudingen van respectievelijk 10%, 20% en 30% van het salaris van Verzoeker tijdens arbeidsongeschiktheid zijn gebaseerd op art. 4.10 lid 1 van het Personeelsstatuut (art. 4.10 van het Personeelsstatuut 2019 is gelijkkluidend aan art. 4.10 van het Personeelsstatuut 2020). In art. 4.10 lid 1 van het Personeelsstatuut is, voor zover van belang, het volgende bepaald:

“Artikel 4.10 Bezoldiging tijdens eerste twee jaren ziekteverzuim

1. Het personeelslid dat wegens ziekte verhinderd is zijn werk te verrichten geniet gedurende de kalendermaand waarin de verhindering is ontstaan zijn volledige bezoldiging en vervolgens zolang het dienstverband bestaat:

- de eerste zes maanden 100%;
  - de volgende zes maanden 90%;
  - de daarop volgende zes maanden 80%;
  - en de laatste zes maanden 70% van de vorengenoemde bezoldiging.
- (...)”

- 3.37 Vast staat dat Verzoeker met ziekteverlof is geweest van 21 maart 2019 tot en met 11 januari 2021. Het BOIE was op grond van art. 4.10 lid 1 van Personeelsstatuut dus gerechtigd om over te gaan tot inhouding van de bezoldiging van Verzoeker van resp. 10%, 20% en 30% bij de besluiten van 14 oktober 2019, 8 april 2020 en 14 oktober 2020.
- 3.38 Hierbij is niet relevant of de arbeidsongeschiktheid is ontstaan ‘in en door dienst’, omdat dit criterium afkomstig is uit het Nederlandse recht (in dit geval: het tot 1 januari 2020? in Nederland geldende ARAR). Het Personeelsstatuut bepaalt niet dat de verminderingen van de bezoldigingen afhankelijk zijn van de oorzaak van de ziekte van het personeelslid en Nederlands recht is, anders dan Verzoeker heeft gesteld, niet van toepassing op de arbeidsrelatie tussen Verzoeker en het BOIE. Het werkplekcriterium, dat Verzoeker ontleent aan het internationaal privaatrecht, biedt hiervoor geen basis. Dit blijkt uit het

arrest van 28 oktober 2004 van het Hof (M.F. v. Benelux.-Merkenbureau, B 2003/1), waarin het over de toepasselijkheid van het Nederlandse arbeidsrecht met betrekking tot de aanstelling, benoeming en ontslag van personeel van het Benelux.-Merkenbureau heeft overwogen:

“8.1 Artikel 1, 2, van het Personeelsstatuut van het BMB bepaalt dat ‘het in het eerste lid bedoelde personeel onderworpen is aan de Nederlandse sociale wetgeving’. Deze bepaling verwijst niet naar de bepalingen betreffende het Nederlandse arbeidsrecht en met name de voorwaarden voor aanstelling, benoeming en ontslag, die aan autonome, al dan niet geschreven, regels zijn onderworpen.

Er is overigens geen aanleiding tot toepassing, zelfs op overeenkomstige wijze, van de bepalingen van het Algemeen Rijksambtenarenreglement.”

- 3.39 Uit deze overwegingen, die naar het oordeel van het Hof op overeenkomstige wijze van toepassing zijn op de voorwaarden omtrent bezoldiging van het personeelslid, blijkt dat het (Nederlands) internationaal privaatrecht toepassing mist. Het Personeelsstatuut voorziet immers in een geheel van autonome regels dat beoogt volledig te zijn en waarin dus geen verwijzing naar het recht van (één van) de Lidstaten is opgenomen.
- 3.40 Ook art. 19 van de zetelovereenkomst biedt geen basis voor de toepasselijkheid van Nederlands recht, omdat het i) slechts betrekking heeft op de sociale zekerheid en ii) bepaalt dat personeelsleden van de BOIE, die aan een autonoom sociaal zekerheidsstelsel zijn onderworpen, vrijgesteld zijn van de Nederlandse sociale-zekerheidsbepalingen, tenzij zij in Nederland naast hun functie bij het BOIE een andere betaalde activiteit uitoefenen.
- 3.41 Gelet op het voorgaande ligt het niet op de weg van het Hof te beoordelen of Verzoeker arbeidsongeschikt is geworden ‘in en door dienst’.

Ten onrechte geen re-integratie per 28 februari 2020?

- 3.42 Ter beoordeling ligt nog wel voor of het BOIE ten onrechte heeft geweigerd Verzoeker te laten re-integreren per 28 februari 2020.
- 3.43 Uit het advies van de bedrijfsarts van 28 februari 2020, waar Verzoeker naar verwijst, blijkt dat de bedrijfsarts het BOIE een zeer gedeeltelijke werkhervatting van Verzoeker in overweging gaf. Uit de e-mail van 8 april 2020 (zie 2.21) blijkt dat het BOIE een zeer gedeeltelijke werkhervatting van Verzoeker mogelijk wilde maken en het voornemen had daarvoor met Verzoeker de nodige stappen te zetten. Het advies van de bedrijfsarts van 22 april 2020 bracht echter wijziging in dat voornemen, omdat de bedrijfsarts daarin schreef dat, gezien de beperkingen in de emotionele belastbaarheid van Verzoeker hij elke interactie met personeelsleden van het BOIE moest vermijden en dat de re-integratie, om een terugval te vermijden, enkel kon plaatsvinden na een voorafgaande bemiddeling tussen

Verzoeker en zijn werkgever. Met dit advies was het advies van 28 februari 2020 dus achterhaald.

Dit betekent dat het BOIE niet kan worden verweten dat zij haar voornemen om een zeer gedeeltelijke werkhervatting van Verzoeker mogelijk te maken heeft uitgesteld en is er dus geen sprake van dat het BOIE Verzoeker ten onrechte niet heeft laten re-integreren per 28 februari 2020. Uit het dossier blijkt ook niet dat het BOIE zou hebben nagelaten gevolg te geven aan de latere aanbevelingen van de bedrijfsarts voor de re-integratie van Verzoeker

Ten onrechte geen 100% bezoldiging tussen 12 oktober en 2 november 2020?

3.44 Ook het verwijt van Verzoeker dat het BOIE bij zijn deeltijdse werkhervatting in de periode tussen 12 oktober 2020 en 2 november 2020, heeft nagelaten art. 4.10 lid 2 van het Statuut toe te passen, treft geen doel.

3.45 Art. 4.10 lid 2 van het Personeelsstatuut bepaalt:

“Lid 2. Indien het personeelslid waarvan de bezoldiging conform lid 1 is verminderd waarbij achtereenvolgende salarisverminderingen van 10% worden opgelegd na verloop van elke arbeidsongeschiktheidsperiode wegens ziekte van zes maanden structureel passende werkzaamheden verricht voor een aantal uren, wordt hij voor die gewerkte uren beloond op 100% van zijn laatstgenoten bezoldiging.”

3.46 Voor de toepassing van art. 4.10 lid 2 van het Personeelsstatuut wordt verondersteld dat het personeelslid, dat arbeidsongeschikt is wegens ziekte, voor een aantal uren structureel passende werkzaamheden heeft uitgevoerd. Dit betekent dat het personeelslid deeltijds prestaties heeft geleverd die eigen zijn aan zijn functie. Verzoeker heeft in het licht van de door BOIE overlegde productie (prod. 109 bij memorie van antwoord in zaak B 2021/1) waaruit blijkt dat het integratieprogramma dat verzoeker volgde uitsluitend tot doel had hem voor te bereiden op de latere hervatting van zijn prestaties en niet om deze dan al op nuttige en autonome wijze uit te oefenen, onvoldoende onderbouwd dat hij in die periode (ook al) deeltijds prestaties heeft geleverd die eigen zijn aan zijn functie. Aangenomen wordt dus dat het BOIE terecht heeft geweigerd art. 4.10 lid 2 van het Personeelsstatuut toe te passen op de activiteiten die Verzoeker uitoefende in het kader van het re-integratieprogramma in de periode tussen 12 oktober 2020 en 2 november 2020.

Het verzoek tot het doen van onderzoek.

3.47 Het Hof gaat voorbij aan het verzoek van Verzoeker te (laten) onderzoeken waarom de leidinggevenden zich zo jegens hem hebben gedragen en meermaals acties handelingen en gedragingen hebben laten zien in het kader van ingediende bezwaren en/of beroepen. Het Hof heeft niet de bevoegdheid een dergelijk onderzoek te laten verrichten en ziet voor nader onderzoek – mede gelet op het voorgaande – ook geen noodzaak.

Conclusie

3.48 Het beroep in zaak B 2020/2, voor zover het betrekking heeft op besluiten ten aanzien van de vermindering van de bezoldiging van Verzoeker wegens arbeidsongeschiktheid, en de beroepen in zaak B 2020/3 en B 2021/1, gericht tegen besluiten die hetzelfde onderwerp hebben, zijn ongegrond.

(iv) Verzoek tot vergoeding van kosten van rechtsbijstand/geleden nadeel/verklaring voor recht (B 2019/1, B 2020/2, B 2020/3 en B 2021/1).

3.49 Verzoeker heeft in zaak 2019/1 het Hof verzocht het BOIE te veroordelen in de gehele kosten van deze procedure op grond van art. 19 Aanvullend Protocol. In zaak B 2020/2, B 2020/3 en B 2021/1 heeft Verzoeker het Hof verzocht het BOIE te veroordelen tot het vergoeden van kosten van rechtsbijstand in alle instanties. Volgens Verzoeker bieden art. 16 lid 1 en art. 19 van het Aanvullend protocol daar een basis voor. Verder heeft Verzoeker het Hof in zaak B 2019/1, B 2020/2, B 2020/3 en B 2021/1 verzocht een verklaring voor recht uit te spreken waarbij wordt bepaald dat het BOIE alle schade die Verzoeker heeft geleden moet vergoeden, waaronder de kosten voor het al in een vroegtijdig stadium (hebben moeten) inschakelen van een advocaat vanwege onzorgvuldig en onrechtmatig handelen van het BOIE. De schade kan vervolgens in een schadestaatprocedure worden begroot.

3.50 Het BOIE heeft de toewijsbaarheid van deze verzoeken gemotiveerd betwist en heeft geconcludeerd tot afwijzing van deze verzoeken.

3.51 Art. 16 lid 1 en art. 19 van het Aanvullend protocol bepalen:

“Artikel 16

1. Indien de Kamer het beroep gegrond bevindt, dan kan zij het bestreden besluit vernietigen of een vergoeding toekennen ten laste van de Organisatie ter algehele vergoeding van het door het personeelslid geleden nadeel.

Artikel 19

Bij de einduitspraak begroot de Kamer de kosten en doet zij uitspraak over de bijdrage in de betaling ervan. De Kamer kan bepalen dat daarin de kosten van vertegenwoordiging of bijstand van Verzoeker geheel of ten delen zullen worden begrepen.”

3.52 Uit art. 16 van het Aanvullend Protocol volgt dat vergoeding van geleden nadeel aan de orde kan zijn als het Hof het beroep gegrond acht. Uit voorgaande overwegingen blijkt dat de beroepen in zaak B 2020/2, B 2020/3 en B 2021/1 naar het oordeel van het Hof ongegrond zijn. Dit artikel biedt dus geen basis voor toewijzing van het verzoek van Verzoeker het BOIE te veroordelen tot het vergoeden van kosten van rechtsbijstand in alle instanties.

Art. 19 van het Aanvullend Protocol biedt die basis evenmin. Dit artikel heeft betrekking op de vergoeding van kosten van vertegenwoordiging of bijstand van een verzoeker in de procedure bij het Hof en ziet niet op de vergoeding van die kosten in bijvoorbeeld een bezwaar- of interne beroepsprocedure. Daarnaast is er geen aanleiding het BOIE te veroordelen tot vergoeding van kosten van vertegenwoordiging of bijstand van verzoeker in de procedure bij het Hof, nu de beroepen in zaken B 2020/2, B 2020/3 en B 2021/1 ongegrond zijn.

Dit betekent dat het verzoek van Verzoeker in zaak B 2020/2, B 2020/3 en B 2021/1 het BOIE te veroordelen tot het vergoeden van de kosten van rechtsbijstand in alle instanties zal worden afgewezen.

3.53 Dit geldt ook voor het verzoek van Verzoeker in zaak B 2020/2, B 2020/3 en B 2021/1 een verklaring voor recht uit te spreken dat het BOIE gehouden is tot vergoeding van alle schade die Verzoeker heeft geleden. Dit verzoek is gelet op het bepaalde in art. 16 van het Aanvullend Protocol niet toewijsbaar, nu de beroepen in die zaken ongegrond zijn, nog daargelaten dat een onderbouwing van het verzoek ontbreekt.

3.54 Nu het beroep van Verzoeker in zaak B 2019/1 niet-ontvankelijk is komt het Hof niet toe aan beoordeling van de op schade en kosten betrekking hebbende verzoeken in die zaak.

(v) *Verzoek anonimiseren van de naam van Verzoeker (B 2019/1, B 2020/2, B 2020/3 en B 2021/1).*

3.55 Het Hof zal, ondanks dit verzoek, de naam van Verzoeker opnemen in de originele versie van dit arrest. Publicatie en eventuele verspreiding van dit arrest anders dan aan partijen vindt geanonimiseerd plaats.

Proceskosten

3.56 Uit de gebleken omstandigheden, waaronder de gang van zaken die heeft geleid tot aanpassing van de in 2018 geformuleerde beoordeling, komt naar voren dat de verhouding tussen Verzoeker en het BOIE onder spanning is komen te staan, zonder dat is gebleken dat Verzoeker dit in alle opzichten aan zichzelf te wijten heeft. Alhoewel Verzoeker in het ongelijk wordt gesteld, ziet het Hof aanleiding geen proceskostenveroordeling uit te spreken.

4. **Beslissing**

Het Benelux-Gerechtshof, Kamer Ambtenarenrechtspraak:

- verklaart het beroep in zaak B 2019/1 niet-ontvankelijk;
- verklaart de beroepen in zaak B 2020/2, B 2020/3 en B 2021/1 ongegrond en wijst de verzoeken af;
- compenseert de kosten van het geding in alle zaken in die zin dat ieder van partijen de eigen kosten draagt.

Aldus gewezen op door V. van den Brink, voorzitter, N. Hilgert en G. Jocqué, leden.

En uitgesproken ter openbare zitting te Luxemburg op 15 juni 2022 door mevrouw N. Hilgert, voornoemd, in aanwezigheid van de heer J. Petry, Advocaat-Generaal en de heer A. van der Niet, griffier.

A. van der Niet
Griffier

N. Hilgert
President